

задушевно общуване. Слушатъ сказки отъ своитѣ бивши учители, както и отъ поканенитѣ за целъта други прочути оратори отъ най-различни срѣди и специалности — свещеници, общественици, учени, художници и др. Сподроблятъ спомени отъ миналото и впечатления отъ настоящето. Обмислятъ нови планове за бъдещето на училището и страната. Чрезъ подържането на тия духовни връзки въ такива дни цѣлата областъ напомня едно голѣмо семейство, главата на което е народниятъ университетъ.

Всѣки день въ училището е ангажиранъ въ най-жива и полезна работа. Занятията почватъ още отъ ранна сутринь. Следъ обикновеното общо утрено молебствие, при което обикновено се пѣятъ подходящи псалми отъ Грундвигъ, започватъ лекциитѣ. Първитѣ часове се посвещаватъ на лекции по история, литература и гражданско учение, които започватъ и свършватъ въ изпѣване на съответни пѣсни. Въ една такава пѣсенъ се казва, напр. „Свѣтлината не е изключителна привилегия само на човѣка на науката; тя е даръ Божи, който небето изпраща на всички хора... Слънцето свѣти за всички, но най-много за тоя, който най-рано трѣбва да прогони съня и който има най-много работа да върши...“ Обучението по отечествена и обща история заема централно мѣсто. Два часа дневно се посвещаватъ на него. Особено внима-

ние се обръща на голѣмитѣ личности, които сж допринесли за духовния напредѣкъ на Дания и човѣчеството. Засѣгатъ се и най-важнитѣ въпроси изъ областъта на литературата, изкуствата, гражданското устройство и пр. При преподаването най-важна роль играе „живото слово“, защото то е „свѣтлина за душитѣ; то прониква въ тѣхъ като свѣткавица и отваря нашитѣ очи за свѣта на духа“, се казва въ една отъ пѣснитѣ на Грундвигъ. Главната задача е не толкова да се дадатъ опредѣлено количество знания, а на първо мѣсто да се разпали и поддържа жажда къмъ знанията, интересъ къмъ здраво и неспирно образование, къмъ духовенъ растежъ и устойчивостъ въ живота. Това именно постигатъ данскитѣ народни университети, не чрезъ сухо съобщаване на знания, а въ „живото слово“, чрезъ пламенния езикъ на една личностъ пропита съ голѣма любовъ къмъ науката и народообразователната работа, на единъ гражданинъ съ силенъ духъ и воля и съ здрави възгледи върху живота.

Часътъ по история се последва отъ часъ по гимнастика, следъ който следва часъ за „свободна беседа“, за размѣна на мисли върху въпроси изникнали въ връзка съ лекциитѣ, върху статии отъ нѣкои вестници или списания и пр.

Мила картина представлява общиятъ обѣдъ, въ който взематъ участие всички ученици, директорътъ и учителитѣ съ семей-